

Agerschou (SF):

Vi kunne godt skaffe en del penge ved hjælp af militærudgifterne, men det kan vi ikke skaffe flertal for, og det ved fru Aase Olesen godt. Det var jo heller ikke de forslag, vi fremsatte i forbindelse med påskeindgrebet i foråret. Det var en lang række andre forslag.

Det er naturligvis lidt deprimerende for SF, at vi skal gøre jordarbejdet, at vi skal lave forslagene, og så hugger de Radikale bare en del af dem. Var det ikke lettere, hvis fru Aase Olesen satte sig sammen med os andre og kiggede vores forslag grundigt igennem? Så ville fru Aase Olesen se – i de to sidste omgange – at vores forslag faktisk indbringer større beløb end det, det lykkedes at få vedtaget i Folketinget, plus at vore afgiftsforslag efter vores opfattelse rammer rigtigt. De rammer nemlig dem, der har haft forbruget, og dem, der hører til den velbjærgede del af befolkningen.

Formanden:

Fru Aase Olesen en kort bemærkning, selv om vi bevæger os ude i grænsen af de forslag, vi har til behandling.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Det er jeg enig med formanden i. Det, det handler om – det er der ingen her der ved, det har alle for længst glemt – er den afgift, der betales, når man handler med aktier på børsen. Problemet i den sag var, at SF gik langt videre, end man gør i nabolandene, og så er der en chance for, at handelen går ud over grænserne. Derfor var det fornuftigt at lande dér, hvor vi landede.

Jeg vil gerne sige til hr. Agerschou, at hvis han bliver regeringsparti eller samarbejdende opposition, vil han opdage, at der gælder nøjagtig de samme regler i en kommende regering som i den nuværende og i alle foregående: det er meget fornuftigt at gøre ting sammen med regeringer; ellers kommer det næsten aldrig til at hænge sammen.

Addi Andersen (CD):

På Centrum-Demokraternes socialpolitiske ordførers vegne skal jeg udtale følgende:

Så er dagen kommet, hvor vi skal førstebehandle lovforslaget om karensdagens afskaffelse. Jeg vil gerne begynde med at takke både socialministeren og arbejdsministeren for de to forslag, der nu ligger på Folketingets bord. De er et skridt i den rigtige retning. Jeg vil dog gerne her indføje, at ingen af partierne bag regeringen indførte karensdagen for fornøjelsens skyld. Det var den katastrofale økonomiske situation, der dengang tvang regeringen til det drastiske indgreb, men den situation er heldigvis bedre nu.

Karensdagen har været et stående debattemne, og det er ikke første gang, vi behandler et forslag om dens afskaffelse her i salen. Karensdagen har ikke været populær, og hvem kender ikke sloganet »tag 3 sygedage og betal for 1«. Set i det lys mener jeg ikke, det er så enkelt at beregne, hvad karensdagen har givet af besparelser, og hvad den koster at afskaffe.

Jeg må erkende, at karensdagen ikke har virket helt efter hensigten, fordi det private erhvervsliv ikke indførte den så konsekvent, som man gjorde i den offentlige sektor. Den ramte de lavestlønnede og kvinderne mest, og den skæve fordeling kan vi ikke leve med i længden.

Det giver også stof til eftertanke, at undersøgelser, som Amtskommunernes og Kommunernes Forskningsinstitut foretog, viste, at sygefraværet i det offentlige er betydelig større end på det private arbejdsmarked. Det bør måske give anledning til, at den offentlige sektors personalepolitik sættes i fokus og ledelsesformerne undersøges. Jeg tror, det offentlige kan lære meget af den private sektor.

Centrum-Demokraterne kan også tilslutte sig de øvrige ting, lovforslaget indeholder, og det samme gør sig gældende for nr. L 65.

Kofod-Svendsen (KRF):

Også Kristeligt Folkeparti kan tilslutte sig de to lovforslag, nr. L 60 og nr. L 65. Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger om baggrunden for, at karensdagen blev indført. Det var jo ikke af ideologiske grunde fra Kristeligt Folkepartis side, men af økonomiske.

Det var sådan, at der var et galoperende underskud på de offentlige finanser, og da var det nødvendigt med også nogle ubehagelige indgreb. Her var et indgreb, som virkelig